

2. koncert lørdag d. 26. september 2020 kl. 15:00

Pål Eide spiller Beethoven klaversonater

Waldsteinsonaten i C-dur nr. 21 opus 53

I. Allegro con brio

II. Introduzione. Adagio molto

III. Rondo. Allegretto moderato – Prestissimo

Klaversonate i c-mol nr. 32 opus 111

I. Maestoso – Allegro con brio ed appassionato

II. Arietta: Adagio molto semplice e cantabile

* * *

Pianisten Pål Eide er født og opvokset i Norge,
men har siden 2000 boet Danmark.

Pål Eide debuterede fra solistklassen i København i 1997 med et brag af en koncert og et ærefrygtindgydende program bl.a. bestående af bl.a. Beethovens Waldstein-sonate, som også er programmet ved denne hans første koncert i Hobro Musikforening.

* * *

Næste koncert er lørdag d. 10. oktober 2020 kl. 15:00
Duo Diathéseis, der består af violinisten Christine Bernstedt
og pianisten Ramez Mhaanna, spiller musik af
Wolfgang Amadeus Mozart, Claude Debussy,
Anders Nordentoft og Johannes Brahms.

* * *

*P.g.a. corona - og de dertilhørende begrænsninger - har det desværre allerede nu været
nødvendigt at aflyse nytårskoncerten med Aalborg Symfoniorkester.
Bestyrelsen arbejder på at finde en erstatningskoncert i mindre - men stadig fornøjeligt - format.*

Programnoter.

Den tyske dirigent og pianist Hans von Bülow kaldte for ca. 150 år siden Bachs Das Wohltemperierte Clavier for klaverets Gamle Testamente og Beethovens klaversonater for klaverets Nye Testamente.

Bach skrev helt bevidst to samlinger af Das Wohltemperierte Clavier bind 1 og bind 2. Vi har 12 tonearter samt dur og mol, og det giver 24 præludier og fugaer i hver samling: i alt 48 stykker fremragende musik.

(Ordet clavier dækker ikke over et klaver i vores forstand men et cembalo. Clavier er langt op i musikhistorien alene en betegnelse for et tasteinstrument).

Beethoven skriver 32 klaversonater!

Både tallet 48 og tallet 32 er "venlige" og "familiære" tal. Delelige med 2,4,8 og 16 og således lidt i familie.

Bachs tal var givet. Det var en bunden opgave, og han vidste hvor mange stykker musik det ville ende med. Med Beethoven er det helt anderledes.

Han har ikke siddet og tænkt, at nu skal jeg skrive 32 klaversonater!

Først skrev han som 25 årig i 1795 klaversonaten nr. 1 opus 2, og mange år senere i 1822 skrev han sonate nr. 32, som blev hans sidste.

Man kan gætte på, hvorfor han ikke skrev flere. Der går fem år fra hans sidste sonate til hans død, og tidligere havde han skrevet en til to om året.

Måske hans tiltagende døvhed fik ham til at fokusere på noget andet.

Han færdiggør sin niende symfoni i 1824, og i dag kigger vi på en symfoniproduktion, der slutter skelsættende med korets deltagelse i fjerde sats. Ikke desto mindre begyndte Beethoven på en tiende symfoni uden kor, og i dag kan man synes, at det var godt, den ikke blev færdiggjort. Det andet virker så rigtigt og magisk fuldendt. Måske kan man lægge samme betragtning over klaversonaterne?

I begyndelsen skrev Beethoven klaversonaterne i sæt á 2 eller 3 sonater, men fra Waldsteinsonaten og frem er det enkeltstykker med separate opusnumre.

Kaldenavne klæber lidt til Beethovens produktion. Blandt hans symfonier har vi Eroica nr. 3 – Skæbnesymfonien nr. 5 og Pastoralesymfonien nr. 6.

Alt dette ved Beethoven dog ikke rigtig noget om.

Måske har han haft en idé om, at klaversonaten nr. 21 opus 53 ville komme til at hedde Waldsteinsonaten, for den er udgivet med dedikation til greve Ferdinand von Waldstein.

Andre klaversonatenavne er: Pathétique, Måneskinssonaten, Appassionata og Hammerklaversonaten.

(Med Beethoven begynder klaveret/tasteinstrumentet nemlig at ligne det flygel Pål Eide skal spille på her i Hobro).

Vi skal her ved koncerten foruden Waldsteinsonaten høre Beethovens sidste sonate nr. 32. opus 111. (De sidste 6 sonater kaldes de sene sonater, og er mere end hundesvære at spille).

I de sidste sonater vender Beethoven sig mod en mere fugeret kompositionsform, og således er der et link fra det Nye Testamente tilbage til det Gamle Testamente.